237709

การศึกษาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายในระดับจังหวัด ในปีงบประมาณ 2549 และปีงบประมาณ 2551 จำนวน 75 จังหวัด ไม่รวมกรุงเทพมหานคร โดยคัดเลือกงบประมาณในแต่ละจังหวัดที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ออกเป็น 3 ประเภท คือ งบประมาณรายจ่ายด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ซึ่งมีตัวแปรปัจจัยนำเข้า (input) จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายด้านเศรษฐกิจ งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา และงบประมาณรายจ่ายด้านสาธารณสุข และมีตัวแปรผลผลิต (output) จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ รายได้ต่อหัวต่อปี คะแนน O-Net จำนวนผู้ป่วยใน และจำนวนผู้ป่วยนอก

ผลการศึกษาพบว่า

1. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จังหวัดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด มีจำนวน 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดระยอง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสงขลา

2. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จังหวัดที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด 10 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดนราธิวาส จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดนครพนม จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดสระแก้ว

3. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จังหวัดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งมีค่าคะแนนประสิทธิภาพ เท่ากับ 1 มีจำนวน 31 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดขอนแก่น จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครนายก จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดภูเก็ต

4. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จังหวัดที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด 10 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดนครพนม จังหวัดสตูล จังหวัดเลย จังหวัดระนอง จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี

5. เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ ในปี พ.ศ. 2549 และปี พ.ศ. 2551 พบว่า จังหวัดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวน 31 จังหวัด เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 จำนวน 17 จังหวัด แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมจังหวัดต่าง ๆ ได้มีการปรับปรุงการดำเนินงาน

237709

In this thesis, the researcher conducts an efficiency analysis of budgetary expenditures at the provincial level in 75 provinces, excluding Bangkok Metropolis, in the fiscal years 2006 and 2008.

The researcher studied budgetary allocations and expenditures in each province as divided into three categories: economic spending, educational spending and public health spending. The data collected were subsequently analyzed by means of an application of the data envelopment analysis (DEA) technique. There were three input factors, *viz.*, the economic spending budget, the educational spending budget, and the public health spending budget. There were four output factors, *viz.*, annual per capita income, O-Net scores, the number of in-patients, and the number of out-patients.

Findings are as follows:

1. In the fiscal year 2006, the fourteen most efficient provinces were Chiang Mai, Khon Kaen, Udon Thani, Nakhon Ratchasima, Buriram, Si Sa Ket, Surin, Nonthaburi, Ratchaburi, Samut Prakan, Rayong, Nakhon Si Thammarat, Phuket, and Songkhla.

2. In the fiscal year 2006, the ten least efficient provinces were Pattani, Yala, Kalasin, Nong Bua Lam Phu, Narathiwat, Mae Hong Son, Maha Sarakham, Nakhon Phanom, Amnat Charoen, and Sa Kaeo.

3. In the fiscal year 2008, the 31 most efficient provinces as shown by an efficiency score of 1 were Chiang Rai, Chiang Mai, Lamphun, Kamphaeng Phet, Phetchabun, Sukhothai, Khon Kaen, Nong Khai, Udon Thani, Chaiyaphum, Nakhon Ratchasima, Buriram, Yasothon, Si Sa Ket, Surin, Ubon Ratchathani, Nonthaburi, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Saraburi, Kanchanaburi, Nakhon Nayok, Nakhon Pathom, Ratchaburi, Samut Prakan, Samut Songkhram, Samut Sakhon, Suphan Buri, Chon Buri, Rayong, Nakhon Si Thammarat, and Phuket.

4. In the fiscal year 2008, the ten least efficient provinces were Narathiwat, Yala, Pattani, Mae Hong Son, Nakhon Phanom, Satun, Loei, Ranong, Ang Thong, and Sing Buri.

5. In comparing the results of the 2006 and 2008 analyses, the researcher found that 31 provinces belong to the category of most efficient provinces in 2008, thereby constituting an increase in efficiency in 2008 of 17 provinces in

Findings are as follows:

1. In the fiscal year 2006, the fourteen most efficient provinces were Chiang Mai, Khon Kaen, Udon Thani, Nakhon Ratchasima, Buriram, Si Sa Ket, Surin, Nonthaburi, Ratchaburi, Samut Prakan, Rayong, Nakhon Si Thammarat, Phuket, and Songkhla.

2. In the fiscal year 2006, the ten least efficient provinces were Pattani, Yala, Kalasin, Nong Bua Lam Phu, Narathiwat, Mae Hong Son, Maha Sarakham, Nakhon Phanom, Amnat Charoen, and Sa Kaeo.

3. In the fiscal year 2008, the 31 most efficient provinces as shown by an efficiency score of 1 were Chiang Rai, Chiang Mai, Lamphun, Kamphaeng Phet, Phetchabun, Sukhothai, Khon Kaen, Nong Khai, Udon Thani, Chaiyaphum, Nakhon Ratchasima, Buriram, Yasothon, Si Sa Ket, Surin, Ubon Ratchathani, Nonthaburi, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Saraburi, Kanchanaburi, Nakhon Nayok, Nakhon Pathom, Ratchaburi, Samut Prakan, Samut Songkhram, Samut Sakhon, Suphan Buri, Chon Buri, Rayong, Nakhon Si Thammarat, and Phuket.

4. In the fiscal year 2008, the ten least efficient provinces were Narathiwat, Yala, Pattani, Mae Hong Son, Nakhon Phanom, Satun, Loei, Ranong, Ang Thong, and Sing Buri.

5. In comparing the results of the 2006 and 2008 analyses, the researcher found that 31 provinces belong to the category of most efficient provinces in 2008, thereby constituting an increase in efficiency in 2008 of 17 provinces in comparison to 2006. This indicates that many provinces have improved their overall performance.